

ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นางสาวอุษณีย์ พรหมศรียา¹ และ ดร.นพวรรณ พจน์พิศุทธิพงษ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และศึกษาระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในจังหวัดปทุมธานี โดยมีขอบเขตด้านประชากร คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 395 ราย มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในระดับปานกลาง ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น พบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย อันดับแรกคือ อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน รองลงมาคือ สถานศึกษาสร้างความตระหนักให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในส่วนระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรกคือการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีการศึกษา ผลการเรียน สถานศึกษาที่สังกัด และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง สถานศึกษาควรมีการกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าฝึกอบรมทักษะทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งทักษะภาษาประเทศเพื่อนบ้านและศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศในอาเซียน เพื่อสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

คำสำคัญ : ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

READINESS OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN PATHUMTHANI PROVINCE TOWARDS THE ASEAN LABOUR MARKET INTEGRATION

Miss Usanee Promsriya and Dr. Nopphawan Photphisutthiphong

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the factors affecting the readiness of students for participating in ASEAN labour market and to study the level of readiness of students towards the ASEAN labour market. The population was the undergraduate students studying in the 3rd and the 4th years from Faculty of Business Administration at the Universities in Pathumthani Province. They were selected to be

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

² อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

the sample of 395 respondents by stratified random sampling. The data was collected by questionnaires and analyzed by descriptive statistics and inferential statistics.

The study results revealed that most of the respondents were 3rd year female students with GPA between 2.51 and 3.00. The study found that the samples had basic knowledge about AEC at medium level. The students' attitudes towards their university adjustment for the approaching of AEC are at high level. Firstly, the samples agreed that lecturers had encouraged their students to give an importance to AEC. Secondly, the samples agreed that universities created awareness for students to give an importance to AEC. In addition, the study found that readiness of students for participating in ASEAN labour market is at medium level. The first issue that the samples concerned was the information about AEC integration and how AEC will affect ASEAN labour market.

The results from hypothesis testing showed that the difference in personal factors such as gender, academic level, academic results, university, and average monthly income of their families will affect readiness of students for participating in ASEAN labour market. The study recommends that universities should encourage students to study at least one ASEAN's language besides English as well as learning work cultures of ASEAN countries in order to help students work effectively with people across different cultures.

Keyword The ASEAN labour market

บทนำ (Introduction)

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากสถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนไป เป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่โลกไร้พรมแดน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรอบด้านและครอบคลุม ประเทศต่าง ๆ ในโลกต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจที่เป็นตัวขับเคลื่อนและผลักดันให้ประเทศต่าง ๆ ก้าวรุดไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว ประกอบกับประเทศต่าง ๆ นั้นอยู่รวมกันเป็นสังคมโลก ไม่สามารถอยู่โดดเดี่ยวเดียวดายได้ จึงต้องมีการรวมตัวกันของประเทศในแต่ละภูมิภาคเพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรอง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ร่วมและพัฒนาประเทศในภูมิภาคไปพร้อม ๆ กัน ด้วยเหตุนี้ผู้นำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือ อาเซียน จึงได้มีข้อตกลงให้อาเซียนรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนขึ้นอย่างเป็นทางการ จากการร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนที่เรียกว่า ข้อตกลงบาหลี 2 (Bali Concord II) ในปี พ.ศ. 2546 โดยให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2558 (กระทรวงการต่างประเทศ, ออนไลน์, 2554)

โดยเริ่มแรกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) ถือกำเนิดจากการประกาศ “ปฏิญญากรุงเทพ” (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 เป็นสมาคมความร่วมมือระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งขึ้นเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม แต่การรวมตัวเป็นอาเซียนยังไม่สามารถรวมเป็นพลังที่เข้มแข็งพอที่จะไปต่อรองในระดับประเทศยักษ์ใหญ่ในเวทีโลกได้ จึงมีการริเริ่มที่จะรวมตัวกันให้เหนียวแน่นอย่างเป็นระบบมากขึ้น เพื่อเป็นองค์กรที่ยอมรับของชาวโลก มีความเข้มแข็งและมีอำนาจต่อรองกลุ่มหนึ่งของโลก เช่นเดียวกับการรวมตัวของประเทศในซีกโลกตะวันตกในนาม “สหภาพยุโรป” ด้วยเหตุนี้จึงเกิดการจัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” ขึ้น โดยประกอบด้วย 3 ประชาคมคือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community: APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-culture Community: ASCC) สำหรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะเกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2558 เพื่อให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (Single Market and Production Base) มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี (วิทย์ บัณฑิตกุล, 2554 : 25-40)

ประเทศไทยในฐานะที่เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน และเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมอาเซียน จึงจำเป็นต้องปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเป็นหนึ่งในจุดมุ่งหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะทำให้แรงงานในประเทศที่มีค่าตอบแทนต่ำเคลื่อนย้ายไปสู่ประเทศที่มีค่าตอบแทนสูง การเตรียมความพร้อมด้านแรงงานที่ต้องมีการพัฒนาทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆในการทำงาน เช่น

ทักษะฝีมือ ความสามารถทางด้านภาษาสากล รวมทั้งทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในตลาดให้สูงขึ้น เนื่องจากเมื่อมีการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แรงงานไทยจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียนได้

การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียนนั้น ทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงกับแรงงานไทย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้จะกลายเป็นแรงงานของประเทศไทยในอนาคต และมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จึงมีความสนใจและต้องการทำการศึกษาในเรื่องดังกล่าว โดยมุ่งที่จะศึกษาถึงระดับความพร้อมกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อันจะนำไปสู่การตอบสนองความเป็นไปได้ของการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทยในตลาดให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. เพื่อทราบระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา
3. เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

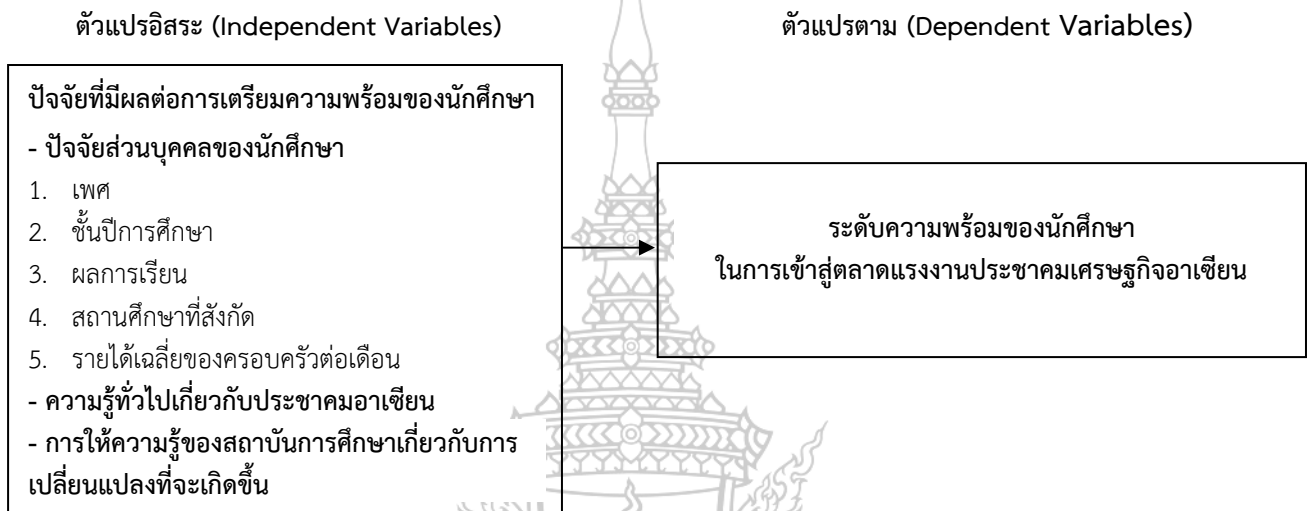
ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 3,146 ราย ในปีการศึกษา 2555
2. กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี โดยผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างของทาโรยามาเน่ (Taro Yamané) ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 395 ราย
3. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยเพศ ชั้นปีการศึกษา ผลการเรียน สถานศึกษาที่สังกัด รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น
4. ตัวแปรตาม คือระดับความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ มหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
6. ระยะเวลาการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 – เดือนมกราคม พ.ศ. 2556

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา
3. การให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นแก่นักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิเคราะห์

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา(Description Statistics) ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่การแจกแจงแบบที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวน (F – test) ค่าสถิติสำหรับการทดสอบความแตกต่างด้วยการจับคู่พหุคูณ (LSD) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล (Results and Discussion)

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72.7 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 51.4 มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 ร้อยละ 37.5 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ร้อยละ 55.4 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,000-30,000 บาท ร้อยละ 30.1

ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ในระดับปานกลาง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 5-6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 37.0 ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.2835 คะแนนรวมเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 58.83 และตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 41.17 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 86.6 คือปัจจุบันสมาชิกอาเซียนมีประเทศใดบ้าง ส่วนข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุดเป็น คิดเป็นร้อยละ 76.2 คือคำถามเกี่ยวกับเป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียน ภายในปีพ.ศ.2563 (ค.ศ. 2020) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ยกเว้นข้อใด

ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น พบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยทุกข้อ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอันดับแรกคือ อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมาคือ สถาบันศึกษารสร้างตระหนักให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแก่นักศึกษา และมีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่

ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนแก่นักศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 สถานศึกษามีการจัดทำแผนการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานให้แก่ นักศึกษาเพื่อเตรียมรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 สถานศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 สถานศึกษามีอาจารย์ชาวต่างชาติสอนในรายวิชาภาษาต่างประเทศในสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 สถานศึกษามีการจัดการอบรมแก่นักศึกษาเพื่อพัฒนาให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น และมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาให้ข้อมูล และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เกี่ยวกับตลาดแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 สถานศึกษามีห้องสมุด หรือฐานข้อมูลสำหรับให้บริการนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และมีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักศึกษามีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 สถานศึกษามีการจัดการศึกษาดูงานต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และอันดับสุดท้ายคือสถานศึกษามีบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และมีการจัดการศึกษาดูงานภายในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

ด้านระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 อันดับแรกคือการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 รองลงมาคือการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และอันดับสุดท้ายคือ การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า เพศ ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปรัชญา ชูมนาเสียว (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน” และ กมลรัตน์ สุพัฒน์วิชัย และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา” ในส่วนชั้นปีการศึกษา พบว่า ชั้นปีการศึกษา ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน ต่างจากผลการศึกษาของ ปรัชญา ชูมนาเสียว (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน” ที่พบว่าระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ด้านผลการเรียน พบว่า ผลการเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมแตกต่างกัน ต่างจากผลการศึกษาของกมลรัตน์ สุพัฒน์วิชัย และคณะ (2555) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา” พบว่า ผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาลไม่แตกต่างกัน

ด้านระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนได้ถูกต้องร้อยละ 58.83 ต่างจากผลการศึกษาของอรรณ สีสวานิช (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน” ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 45.25 ซึ่งนักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นถึง 30 เปอร์เซ็นต์ สะท้อนให้เห็นว่าภายในระยะเวลาเพียง 1 ปีนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากขึ้นอย่าง และจากการศึกษาระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมในระดับปานกลางสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้

น้อย มีแนวโน้มในการเตรียมความพร้อมในด้านการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน ด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย และด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ค่อนข้างสูง เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้ทราบถึงศักยภาพของตัวเอง ทำให้เล็งเห็นถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน เนื่องจากหากมีการเตรียมความพร้อมในการแข่งขันสู่ตลาดแรงงานที่ดี ก็จะทำให้ตนเองมีโอกาสในตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนมากกว่ากลุ่มที่มีการผลการเรียนสูงกว่า

ด้านการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมในระดับปานกลาง โดยทัศนคติของนักศึกษาเห็นว่าสถานศึกษามีการให้ความรู้แก่นักศึกษาในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษามีการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา แต่นักศึกษายังไม่ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ในด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง สอดคล้องผลการศึกษาของอรรพรรณ สีลาวณิช (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน”

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับวางแผนและพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนการสอน เพื่อเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ในระดับปานกลาง ซึ่งนักศึกษาสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไป แต่ไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกได้ สถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญต่อการให้ความรู้ การอบรม หรือการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักศึกษา ทำให้สามารถออกไปแข่งขันกับประเทศอื่นๆได้ในอนาคต

2. ผลการศึกษานักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ มีแนวโน้มในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสูงกว่ากลุ่มที่มีการผลการเรียนสูง สถานศึกษาจึงควรประเมินศักยภาพเป็นรายบุคคล ถึงความสามารถการออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานว่ามีมากน้อยเพียงใด เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

3. ผลการศึกษาศักยภาพของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น พบว่า อันดับแรกคือ อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน สถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญต่ออาจารย์ผู้สอนมากที่สุด เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนถือเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ และกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป

4. ผลการศึกษาด้านระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่านักศึกษามีการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยยังอยู่ในระดับน้อยที่สุด สถาบันจึงควรจัดอบรม และกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าฝึกอบรมทักษะทางภาษา นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาให้กับนักศึกษามากยิ่งขึ้น ตลอดจนการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศในอาเซียน เพื่อสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาถึงลักษณะแรงงานที่เป็นที่ต้องการในตลาดแรงงาน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการวางแผน พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะนำไปสู่การผลิตบัณฑิตให้มีลักษณะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ควรมีการศึกษาถึงความพร้อมของสถานศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อทราบถึงศักยภาพของสถานศึกษาว่ามีการเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการ และการผลิตบัณฑิตมากน้อยเพียงใดในตอบสนองและสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ในอนาคต โดยเฉพาะตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมของนักศึกษาในประเทศไทยกับนักศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนถึงความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสะท้อนความสามารถทางการแข่งขันของบัณฑิตไทยว่ามีมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาจุดอ่อนของนักศึกษาไทย ทำให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ เนื่องจากนักศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต

บทสรุป (Conclusion)

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อม และศึกษาระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีการศึกษา ผลการเรียน สถานศึกษาที่สังกัด และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ตัวแปรตามคือระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้คือ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ มีแนวโน้มในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสูงกว่ากลุ่มที่มีการผลการเรียนสูง ในด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น พบว่าเป็น อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน อีกทั้งนักศึกษามีระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นเพื่อเพิ่มศักยภาพความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญต่อการให้ความรู้ การอบรม หรือการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักศึกษา ทำให้สามารถออกไปแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ในอนาคต มีการประเมินศักยภาพเป็นนักศึกษาเป็นรายบุคคล ถึงความสามารถการออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานว่ามีมากน้อยเพียงใด เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ควรให้ความสำคัญต่ออาจารย์ผู้สอน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนถือเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ และกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป อีกทั้งกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าฝึกอบรมทักษะทางภาษา นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาให้กับนักศึกษามากยิ่งขึ้น ตลอดจนการศึกษาด้านวัฒนธรรมการทำงานของประเทศในอาเซียน เพื่อสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- กมลรัตน์ สุพัฒน์วิชัย และคณะ. 2555. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
- กระทรวงการต่างประเทศ. 2554. “ประชาคมอาเซียน,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://www.mfa.go.th/ASEAN_community, [สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2555]
- ปรัชญา ชุมนานเสียว. 2554. ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน. ภาควิชาการบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิทย์ บัณฑิตกุล. 2554. รู้จักประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ : บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด.
- อรรธรณ สิลวานิช. 2554. ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน. สารนิพนธ์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.